

τὴν ζήτησιν καὶ τὰς δυνατότητας ἀ-
πασχολήσεως εἰς τοὺς μὴ γεωργι-
κοὺς τομεῖς. Ταῦτα εἶναι προβλή-
ματα κοινὰ εἰς τὰ κράτη ποὺ ἔχουν
φθάσει εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα οικονομι-
κῆς ἀναπτύξεως, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς
κράτη ἀποβλέποντα πρὸς τὸν σκο-
πὸν τούτων. Ἐν τούτοις, εἰς ὄλας
τὰς χώρας αἱ δημόσια ἐπενδύσεις
διὰ γεωργικὴν ἔρευναν καὶ ἐκπαίδευ-
σιν καὶ ἡ ἀκολουθουμένη κρατικὴ
γεωργικὴ πολιτικὴ, δὲν ὑπῆρξαν γε-
νικῶς παράλληλοι. Ἀντιθέτως, αἱ ἐ-
πενδύσεις συνεχίσθη νὰ στηρίζονται
κυρίως ἐπὶ παλαιότερων συστημάτων
ὀργανώσεως.

Ἐπάρχει ἀνάγκη μεγαλυτέρας
κατανοήσεως ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώ-

μης, τῶν προβλημάτων οικονομικῆς
ἀναπτύξεως καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς
ὀργανώσεως τῆς γεωργίας, ὡς καὶ
καλυτέρου συντονισμοῦ τῆς κρατι-
κῆς πολιτικῆς, τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς
ἐκπαιδεύσεως, οὕτως ὥστε νὰ δι-
ευκολύνεται ἡ ἐπίτευξις ἀντικειμενι-
κῶν σκοπῶν ἀναπτύξεως πρὸς ὄφελος
τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ
τῶν συντελεστῶν τῆς γεωργικῆς πα-
ραγωγῆς: α) καλυτέρων εἰσοδημά-
των, διὰ τὴν συμβολὴν τῶν εἰς τὴν
οικονομικὴν ἀνάπτυξιν, β) περισσό-
τερον ὁμοιομόρφων δυνατοτήτων διὰ
νὰ ἐπωφελοῦνται ἐκ τῆς ἀναπτύξεως
τῆς ὅλης οἰκονομίας, καὶ γ) δυνατο-
τήτων μεγαλυτέρας συμβολῆς εἰς τὴν
οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Ἐπίδρασις τῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς γεωργίας

Εἰς μίαν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἔχει
ὑπερβῆ τὸ ἀρχικὸν στάδιον ἀναπτύ-
ξεως, ἡ ὀργάνωσις τῆς γεωργίας τῆς
τροποποιεῖται ἐξ αἰτίας ὠρισμένων
τάσεων, παραλλήλως μὲ τὴν γενικὴν
οικονομικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐκ τῶν τά-
σεων αὐτῶν δημιουργοῦνται εἰδικὰ
προβλήματα.

Ἐν πρώτοις ἐπέρχεται μία μεί-
ωσις τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπεύ-
σεως τῆς γεωργίας εἰς τὴν ἐθνικὴν
οἰκονομίαν. Ἐν ὄσῳ ἡ συμβολὴ τῆς
γεωργίας εἰς τὸ συνολικὸν ἐθνικὸν
εἰσόδημα, μειοῦται ὀλίγον κατ' ὀλί-
γον, τὸ ἀπασχολούμενον εἰς τὴν γε-
ωργίαν, ποσοστὸν ἐργατικῶν χειρῶν
καθίσταται μικρότερον. Ἡ τάσις
αὕτη ἔχει παρατηρηθῆ ἐπὶ αἰῶνας,
εἰς ὠρισμένας χώρας καὶ κατὰ δια-
φόρους ἐποχάς.

Ἡ μείωσις αὕτη τῶν ἀπασχολου-
μένων εἰς τὴν γεωργίαν ἐργατικῶν
χειρῶν ὀφείλεται, μεταξὺ ἄλλων λό-
γων, εἰς τὴν μορφήν τῆς ζητήσεως
τῶν καταναλωτῶν. Λόγω τῆς μεγα-
λυτέρας ἐλαστικότητος ζητήσεως τῶν

μὴ γεωργικῶν προϊόντων, ἡ συμμε-
τοχὴ τῶν εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα
τείνει νὰ εἶναι μεγαλυτέρα καὶ ἡ
συμβολὴ τεῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς γε-
ωργίας καθίσταται ὀλιγώτερον ση-
μαντικὴ, πᾶρμα τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς
ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῆς ἀναλο-
γίας τῶν συνολικῶν μέσων παραγω-
γῆς ποὺ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν
τῆς γεωργίας.

Ἐν τούτοις αἱ συνέπειαι αὐταὶ
τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως δὲν εἶ-
ναι τὰ μόνον αἰτία τῆς μείωσεως τοῦ
γεωργικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν χα-
μηλῶν προσόδων τῆς γεωργίας. Πρά-
γματι, ἐὰν ἡ αὔξησις τῆς προσφο-
ρᾶς γεωργικῶν προϊόντων ἦτο βρα-
δυτέρα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυ-
σμοῦ, ἡ γεωργία θὰ ἐξακολουθοῦσε
νὰ εἶναι μία ἐπικερδῆς ἀπασχόλησις,
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν μικρὰν ἐλαστι-
κότητα τῆς ζητήσεως εἰς εἶδη δια-
τροφῆς, ἐν σχέσει μὲ τὴν αὔξησιν
τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ ἐπιβράδυνσις
τῆς ἀναπτύξεως τῆς παραγωγῆς εἰ-